

Disse bestemmelser er af så stor betydning, at justitsministeriet anså det for påkrævet at få gennemført en ændring af de gældende regler uden at afvente den forestående revision af færdsels- og motorloven iøvrigt.

1. *Ændring i færdselsloven (hovedvejsreglerne).*

Hovedvejsordningen indførtes ved lov nr. 111 af 7. april 1936 om ændring af færdselslov nr. 129 af 14. april 1932. Efter den gældende bestemmelse — færdselslovens § 11, stk. 2 — har færdslen fra gader og veje, der udmunder i eller skærer hovedveje, ubetinget pligt til at vige eller holde tilbage for færdslen fra begge sider.

Den foreliggende lov fastlægger nærmere sidevejsfærdselspligter, ved at der til den nævnte § 11, stk. 2, føjes følgende:

„Under fremkørsel mod de i 1. punktum nævnte gader og veje (hovedveje) skal den på sidevejen kørende på utvetydig måde vise den eller de på hovedvejen kørende, at han vil lade dem passere først. Han skal derfor i god tid nedsætte hastigheden og *om fornødent standse helt* før kørslen ind på eller over hovedvejen. Der skal *altid standses helt, hvor udsigten over hovedvejen ikke er fri, eller hvor særlig færdselstavls for STOP er anbragt.*“

Bestemmelsen fik sin endelige formulering under udvalgsbehandlingen i folketinget, uden at der dog herved tilsigtedes nogen principiel ændring i forhold til det af justitsministeren fremsatte forslag.

I bemærkningerne til lovforslaget oplystes, at det havde været overvejet, om der var begrundelse for at indføre ubetinget pligt til at standse før indkørsel på hovedvej. Justitsministeriet havde imidlertid ment i overensstemmelse med færdselsudvalgets flertal (alle undtagen een), at en *ubetinget stop-regel* ikke burde indføres. I ingen af de europæiske lande, der spiller nogen rolle i det færdselsmæssige samkvem med Danmark, findes en sådan regel. Et sådant påbud ville også blive *vanskeligt at få overholdt* i de mange tilfælde, hvor det faktisk ville virke urimeligt, såsom i tilfælde af indkørsel på en hovedvej, hvorover man har fuldt overblik til begge sider, og hvor der i øjeblikket ikke er færdsel.

I overensstemmelse med færdselsudvalgets flertal og under henvisning til bestemmelserne i en række andre lande havde justitsministeriet heller ikke ment at burde foreslå terminologien